

DORU STĂNCULESCU ...de alaltăieri și până ieri...

(Daniela Caraman Fotea – 19 iunie 2017)

Este genericul dublului album (23 de piese) al trubadurului unicat, de la debut și până azi. Aș adăuga titulaturii concepută cu modestie alte câteva repere: Doru Stănculescu până azi, până mâine și de acolo, mai departe..., pentru că această culegere creativă îngemănată cu evergreen-uri (nu toate din câte le-a scris), prezintă o frescă admirabilă, sugestivă pentru personalitatea care a preferat până acum să iasă pe scena înregistrărilor cu câte o piesă-două care, e adevărat l-au definit drept vedetă, dar nu au reușit să impresioneze așa cum o face, actuala, extinsa ediție discografică.

A fost cucerit, capacitat de seducția acestei creații, de melodismul lui Doru Stănculescu, însuși legendarul Dan Andrei Aldea, care semnează producția muzicală. Îl respectă pe autor, punându-i în valoare datele referențiale: lipsa compromisiurilor la ritmuri, la șabloane ori pastişe: îl prezintă cu TALENTUL, expresivitatea, adresarea de la suflet la suflet genuine. Puțini au rezistat ispitelor modei. Doru Stănculescu a reușit-o fără efort, oferindu-ne incursiunea în ceea ce muzica oferă peste alte arte: o „iconografie sonoră a inefabilului”.

Selecția repertorială este la rândul ei inedită, de o varietate impresionantă. Prin „Cercul”, Doru Stănculescu se demonstrează a fi un vizionar: ceea ce altă dată părea a fi o... joacă, prin interpretarea de acum a devenit un simbol pentru vremurile pe care le parcurgem! O „joacă”? nu; un zîmbet printre lacrimi; ceea ce odinioară părea un exercițiu onomatopeic, anunță acum cu subtilitate, panorama cotidiană. „Balada nordului” dobândește noi înțelesuri prin exodul către bătrânul continent...

Ediția relevă și apropierea lui Doru Stănculescu de creația noastră populară; fără citate, dar cu o atmosferă pe care doar sentimentul apartenenței de neam o transmite. Nici alegerea versurilor pe care a creat nu este întâmplătoare: Goga, Minulescu, Bacovia, Șt. O. Iosif, Adrian Păunescu. Doru Stănculescu se demonstrează a fi el însuși un poet dăruit cu har, simțul metaforei, al ritmului silabic impecabil, al imaginilor sugerate. Este și un excelent rostitor al cuvântului, cu nuanțe, creșteri de ton, urcări în strigăt, coborâri în șoaptă... Adevărată artă a actorului!

Nu mai citez piese; doar ascultarea integrală (și repetată) a acestor două CD-uri este obligatorie pentru a cunoaște, a recepta, așa cum nu s-a mai petrecut până acum, într-o fascinantă incursiune în emoție, oferită de maturitatea împlinită în muzică și vers, în obținerea feed-back-ului de la ascultător.

Cât de benefic ar fi un recital „nocturn” pe scenă de teatru, cât de trebuitor, de energizant, replică a parcursului zilnic... Mă aude cineva?

Pe Doru Stănculescu îl redescoperim însă și prin (re)audiția acestei ediții discografice prin care un TALENT, cu adevărat nepereche se înscrie în parcursul elitist al breslei noastre muzicale.